

БРАТЯ ГРИМ ЙОХАН ХЮБНЕР

Превод от немски: Йочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

На Гайсенберг във Вестфалия все още стоят стените на замък, обитаван някога от разбойници. Те бродели нощем през полята, крадели добитъка на хората и го откарвали там в двора, където имало голям обор, след което го разпродавали далеч на чужди люде. Последният разбойник, живял на това място, се казвал Йохан Хюбнер. Той носел железни доспехи и бил по-силен от всички останали мъже в цялата страна. Бил едноок и имал дълга къдрава брада и коса. Денем седял с помощниците си в ъгъла, където и днес се вижда разбитият прозорец, и пиел с тях. Йохан Хюбнер се оглеждал с едното си око надалеч; и като видял някакъв ездач, се провикнал: „Exaaa, там язи някой! Хубав жребец! Exaaa!“ Разбойниците излезли, изчакали да се приближи, отнели му жребеца и го убили. Имало някакъв княз в Диленберг, наричан Черният Кристиан, много силен мъж, който слушал много за разбойничествата на Йохан Хюбнер, понеже селяните идвали и се оплаквали от него. Този Черен Кристиан имал умен слуга на име Ханс Флик, когото пратил да издири Йохан Хюбнер. Князът на свой ред се разположил в Гилер^[26], криел се там с рицарите си, а селяните им носели хляб, масло и сирене. Ханс Флик не познавал Йохан Хюбнер, кръстосвал страната и разпитвал за него. Най-сетне стигнал до ковачница, където се подковавали коне, а до стената били наредени много колела от каруци, които също трябвало да бъдат обковани. На тях се бил облегнал с гръб някакъв мъж, едноок и с железни доспехи. Ханс Флик се доближил и му рекъл: „Помози Боже, еднооки човече в железни доспехи! Не се ли казваш Йохан Хюбнер от Гайсенберг?“ Мъжът отговорил: „Йохан Хюбнер от Гайсенберг лежи на колелото.“ Ханс Флик помислил, че става дума за колелото на ешафода, и попитал: „Скоро ли стана това?“ „Да, отговорил мъжът, едва днес.“ Ханс Флик обаче не повярвал, останал в ковачницата и внимателно наблюдавал лежащия върху колелото мъж. Мъжът прошепнал на ухото на ковача да подкове коня му обратно, така че предната част на подковата да дойде отзад. Ковачът го сторил и Йохан Хюбнер си тръгнал. Като хвърлил последен поглед към Ханс Флик, рекъл му: „Бог да ти помага, храбрецо, кажи на господаря си да ми праща бойци, а не подслушвачи.“ Ханс Флик го проследил с поглед как прекосява полето и влиза в гората, след което се затичал след него да види къде ще отседне. Искал да върви по следите му, само че Йохан Хюбнер яздел ту натам, ту насам, нашир и надлъж, и скоро Ханс Флик

объркал следите на коня, тъй като те били на обратно. Така че скоро го загубил и не знаел къде онзи е отседнал. Най-сетне обаче все пак го сварил през нощта да лежи под лунната светлина с помощниците си на една ливада в гората и да пази откраднатия добитък. Тогава той хукнал да съобщи на княз Кристиан, а той се промъкнал с воините си през гората съвсем тихо, тъй като били обвързали копитата на конете с мъх. Така те се приближили, нахвърлили се върху разбойниците и се вкопчили в битка с тях. Черният Кристиан и Йохан Хюбнер нанасяли удари по железните си шлемове и брони, така че всичко наоколо кънтяло, но в края на краищата Йохан Хюбнер паднал мъртъв, а князът влязъл в замъка Гайсенберг. Йохан Хюбнер бил погребан в един ъгъл, а князът накарал да струпат много дърва около голямата кула и да я подкопаят. Привечер, когато в селото доят кравите, кулата рухнала и цялата земя се разтресла. До ден-днешен по хълма се виждат разпръснати камъни. Йохан Хюбнер се явява често в полунощ, едноок и яхнал черен кон, с който броди из гората.

---

[26] Планина край Тифенбах. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.